

مرد تصمیم‌های پرخطر

نمود پیدا می‌کند که می‌بینیم حاضر نیست در اسفبارترین وضعیت ممکن اهواز را به مقصد تیم ملی ترک کند. او پای اهدافش ایستاده و قصد فرار از اهواز را ندارد که جای تقدیر دارد؛ هرچند که به جواد بابت آنچه در ۷ هفته اخیر با فولاد خلق کرده، انتقادات بسیاری است اما ماندن پای آرمان‌هایی که در اهواز برای خودش ترسیم کرده، ستودنی جلوه می‌کند.

آخرین واکنش سرمربی فولاد نیز تأییدی بود بر بی‌میلی او برای حضور روی نیمکت تیم ملی فوتبال ایران. جواد نکونام با دست رد زدن به مربیگری در استقلال و تیم ملی در حقیقت همان اهدافی که برای خودش در اهواز ترسیم کرده بود را دنبال خواهد کرد. او پای این جمله که گفته بود: «در اهواز به دنبال یک برنامه سه‌ساله است» ایستاده است. این ایستایی زمانی بیشتر در برابرمان

پایمی ضمن تقدیر و تشکر از مدیران و هواداران استقلال حضور در این دایره پررمز و راز را به زمان دیگری موکول کرد.

همین فرایند بعد از بازگشت دوباره کارلوس کی‌روش به تیم ملی فوتبال ایران تکرار شد و سرمربی پرتغالی تیم ملی اصرار داشت نکو در کنارش پروژه حضور در جام جهانی ۲۰۲۲ قطر را به سرانجام برساند اما او باز هم در مقابل این پیشنهاد عقب‌نشینی کرد.

حمیدرضا عرب

روزنامه نگار

پیش از آنکه ریکاردو ساپینتو هدایت استقلال را به دست بگیرد، مدیران سابق استقلال مساعی بسیاری در راه به خدمت گرفتن نکونام برای قبول مربیگری در استقلال داشتند که تلاش آنها در نهایت نتیجه‌ای به همراه نداشت و جواد نکونام با انتشار

نکو و یک تصمیم شجاعانه

تعیین شده را فراهم نکرده باشد، حاضر به فعالیت نیست. نکونام در لیگ بیستم از این فلسفه خود کوتاه نیامد و وقتی آینده‌ای برای خود در استقلال تحت مدیریت احمد مددی متصور نشد، قید سرمربیگری در جمع آبی‌های پایتخت رازدو در فولادی که با سعید آذری چشم‌انداز چهار ساله خود را تعیین کرده بود، ماند. نکونام امسال شجاعانه قید پیوستن به استقلال و تیم ملی را زد و این تصمیمش، جز احترام به فلسفه کاری خود و البته احترام به پروژه نیمه‌کاره‌اش با فولاد که باید در لیگ قهرمانان آسیا به سرانجام برسد، نبود. هرچند فشار برای پذیرفتن دستیاری کی‌روش چه به‌جای سرمربیگری در فولاد و چه در کنار آن به‌طرزی غیرعادی تمرکز فولاد نکونام را چند هفته‌ای از هدف‌های بلندپروازانه خوزستانی‌ها دور کرد، اما نکونام با اعلام رسمی موضعش، وفاداری‌اش به قرارداد با فولاد را ثابت کرد؛ ویژگی که در فوتبال روز کشورمان کمیاب است. شاید فولاد نکونام نتواند به‌سادگی از بحران مقطعی که گریبانش را گرفته خارج شود، ولی بی‌شک تصمیم حرفه‌ای نکو در ذهن فولادی‌ها نقشی زیبا از خود برجای خواهد گذاشت.

سام ستارزاده

روزنامه نگار

فارغ از تمامی بحث‌های فنی ممکن و تمام نتایجی که روی کاغذ ثبت می‌شوند تا عملکرد یک سرمربی را روی کفه ترازو بگذارند، جواد نکونام از نظر حرفه‌ای‌گری یک شخصیت منحصر به فرد در بازار سرمربی‌های داخلی به‌شمار می‌رود. رعایت اصول و چهارچوب‌های حرفه‌ای در فوتبال ایران شاید در تئوری ساده به‌نظر برسد، اما در عمل، گاهی نیازمند گرفتن تصمیمات دشواری نظیر پس‌زدن پیشنهادهای و سوسه‌کننده است. در بازاری که سرمربی‌اش برای تصاحب یک نیمکت لیگ‌برتری حتی گهگاهی دست به اقدامات غیرفوتبالی و غیرحرفه‌ای هم می‌زنند، نکونام جرأت رد کردن پیشنهاد دستیاری کارلوس کی‌روش در تیم ملی و جانشینی فرهاد مجیدی در استقلال را از خود نشان داده است.

فلسفه بزرگ جواد لالیگایی در انتخاب تیم، ساده است؛ وی در محیطی که ساختار مدیریتی و فنی آن تعریف نشده باشد، برای کوتاه‌مدت و درازمدت هدف‌گذاری روشنی نکرده باشد و امکانات لازم برای رسیدن به هدف‌های

فصل بد علیه نکو

امتیاز بگیرد یا شاید هم ایراد واقعی از جواد نکونام باشد ولی به هر صورت حال و روز فولادی‌ها چنگی به دل نمی‌زند. فصل بدی برای او شروع شده و به همین علت هواداران شاکی هستند. صدای گرشاسبی هم درآمده و جالب اینکه شخص نکونام هم عصبانی است. اینها را کنار هم بچینیم، به مشکلات استاد نکو بی می‌بریم؛ آنها از چاله به چاله افتاده‌اند و هر چه بیشتر تقلا می‌کنند، وضعیت‌شان بدتر می‌شود. فصل بد، علیه نکو است و او برای بازگشت به روزهای طلایی خود، کار سختی دارد؛ البته ابزار موفقیت و تجربه کار در ایران را هم دارد ولی تا وقتی تیمت پیروز نشود، باید حرفه‌های سنگین و انتقادات تلخ را تحمل کنی.

سمیه مهدی پور

روزنامه نگار

فصل خوبی برای فولاد نیست. آنها توقع داشتند با خریدهای جدید، حداقل قبل از جام جهانی در جمع نخبه‌های بالای جدول قرار بگیرند و با لیخند به سراغ تماشای بازی‌ها بروند اما حالا با ترس و لرز به جدول نگاه می‌کنند. لاید می‌گویند بدشانس بوده‌اند یا اشتباهات داوری باعث شده امتیاز نیاورند. حتی شاید نبود بازیکن تأثیرگذار در لیست تیم هم به ذهن‌تان خطور کند یا ده‌ها بهانه دیگر اما واقعاً داستان

چیز دیگری است.

این فولاد، این تیم پرمهره با جواد نکونام همین حالا باید تنه به تنه پرسپولیس، استقلال و سپاهان در رده‌های بالای جدول بزند اما برای پیدا کردن این تیم باید چند پله پایین‌تر برویم. شاید تراژدی برای فولاد رقم خورده که نمی‌تواند با یک کادر مدیریتی قدرتمند

همدلی از همزیونی بهتره!

اضافه شدن جواد نکونام، قصه‌اش اوج همدلی بود. آنچه تاج گفت این بود که نکونام بیاید تا در جام ملت‌ها سرمربی باشد و کی‌روش مدیر فنی! در حقیقت انتخاب نکونام همچین چشم‌اندازی داشت. پروژه‌ای که در نهایت اجرایی نشد. واقعیت این است که کی‌روش نمی‌تواند در این فرصت کوتاه، یک وارث مناسب دیگر برای خودش پیدا کند. حداقل فعلاً نه!

سال سرمربیگری در تیم ملی خیلی‌ها را آورد برد؛ خیلی‌ها را ننگه نداشت و بیرون کرد و پای ضعف خیلی‌ها ماند. در مورد دستیار هم قصه چیزی جز این نیست. اگر کی‌روش دستیار پیدا کند که همدلی بلد باشد، اضافه کردنش قطعاً به سود تیم ملی خواهد بود. اگر دستیار تیم ملی اضافه کند که همدل نباشد، نودنش قطعاً سود بیشتری خواهد داشت.

دستیاری کند.

به هر حال، جواد نکونام امسال دو «نه» تاریخی گفت که از اولی به نظر طرفی نبسته. هر چند هنوز فصل تمام نشده و امتیازات زیادی برای گرفتن و ارتقای جایگاه تیم در جدول وجود دارد اما تا اینجا فصل، جواد و فولاد وضع خوبی ندارند. مشخص نیست اگر نکونام دوباره به تابستان امسال برگردد، پیشنهاد آجورلو برای هدایت استقلال را رد کند. البته او خیالش راحت است که حتی اگر امسال در فولاد بد هم نتیجه بگیرد، خیالی نیست و سال بعد پیشنهادهای رنگ و وارنگ خواهد داشت.

حتماً روی نیمکت تیم ملی به مربی ایرانی نیاز داریم یا نداریم؛ چون مدل مربیگری کارلوس کی‌روش «باید بردار» نیست! مدل مربیگری کارلوس کی‌روش اینگونه است که برای خودش یک تیم تعریف می‌کند که فقط آدم‌هایی مجاز به عضویت در این تیم هستند که در آن چهارچوب تعریف شوند. در حقیقت کی‌روش به دنبال همدلی است نه همزبانی و روی همین حساب، در طول ۸

سینا فتوت

روزنامه نگار

بحث درباره نیمکت تیم ملی ایران در جام جهانی از یک پرسش کلیدی آغاز می‌شود؛ آیا نیمکت ایران در جام جهانی، به دستیار ایرانی نیاز دارد یا نه؟! این پرسشی است که پاسخ مشخص ندارد. یعنی نمی‌توان گفت که ما

هومن جعفری

روزنامه نگار

بسیاری از آدم‌ها را با «بله»‌هایی می‌شناسند که بر سر دو راهی‌ها و بزنگاه‌ها می‌گویند اما جواد نکونام، امسال خودش را با دو «نه» بزرگ تعریف کرد. یکی نه گفتن به استقلال به بهانه اینکه در فولاد پروژه دارد و دومی نه گفتن به تیم ملی و دستیاری کارلوس کی‌روش! نه اولی قابل درک بود و نه دومی. نه، اولی را هضم کردیم و نه دومی. او آمدن به استقلال را نپذیرفت

نه گفتن به وقت سپیده دم

او ستاره‌بازی بلد نیست!

غولی که رقبا در ذهن خود ساخته بودند نداشت و پیشنهاد کی‌روش به نکونام وضعیت تیم را مهی‌تر کرد. فولادی‌ها از زمانی که پیشنهاد تیم ملی به نکونام رسید رنگ برد را ندیده‌اند اما کاپیتان سابق تیم ملی مشکل تیمش را غیرفوتبالی می‌داند و احتمالاً ستون پنجم در تیمش دلیل کسب ۴ امتیاز از ۷ بازی آخر فولاد است.

ستاره‌های میلیاردری آماده رونمایی از چهره واقعی خوزستانی‌ها بود. همه قبل از شروع لیگ تیم پرمهره فولاد را حتی یکی از مدعیان اصلی قهرمانی می‌دانستند اما همه چیز باب میل نکونام پیش نرفت! تساوی‌های پشت سر هم و فقط ۲ برد از ۱۱ بازی از یک مشکل بزرگ در تیم نکونام خبر داد. روند سینوسی فولاد هیچ نشانی از

فصل گذشته نوید آینده روشن برای تیم نکونام می‌داد و همه بی‌صبرانه منتظر پایان لیگ بیست و یکم و شروع لیگ جدید بودند. نکونام با رد پیشنهاد هدایت تیم قهرمان بدون باخت فصل قبل نشان داد بی‌خیال برنامه‌های بلندمدت خود برای فولاد نمی‌شود و رفیق نیمه راه نخواهد بود. فولاد نقل و انتقالات را طوفانی آغاز کرد و با خرید

ایمان گودرزی

روزنامه نگار

جواد نکونام فصل گذشته در حالی به کار خود با فولاد پایان داد که با پنجره بسته و بازیکنان جوان موفق شده بود تیم را به مرحله حذفی لیگ قهرمانان آسیا برساند. نمایش قابل قبول تیم

